

at man fra Jernbaneledelsens Side er utilbøjelig til at genoptage Persontrafikken paa denne Station.

Rasmus Hansen: Jeg skal begynde med at sige, at jeg angaaende de til dette Budget stillede Ændringsforslag i det væsentlige kan henholde mig til de Udtalelser, som er fremsatte af den ærede Ordfører (P. Th. Nielsen), med Undtagelse af nogle enkelte Punkter. Det Punkt, jeg først vil omtale, er det Underændringsforslag, som nu er omtalt af det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), og som seks af Finansudvalgets Medlemmer stiller i Betænkningen Sp. 156—57 til Ministerens Forslag angaaende en Lønforhøjelse til Statsbanetjenestemændene i Lønningsgruppe B. Jeg kan med Hensyn til denne Sag i det væsentlige henholde mig til de Udtalelser, vi nu har hørt fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds. Vi fra vor Side er ogsaa villige til at indrømme, at den Lønningsforbedring, som Ministeren har foreslaaet, er en Hjælp og en ikke uvæsentlig Hjælp. Selvfølgelig er det en væsentlig Forbedring af de vedkommendes Kaar; men vi kan ikke erkende, at denne Forbedring er tilstrækkelig, naar vi tager i Betragtning, at de vedkommende er de lavest lønnede af alle i Statsbanernes Tjeneste, og naar vi tager i Betragtning, at vi paa en vis Maade skylder disse Folk Oprejnsning for flere Aars Uret. Vi har i de sidste 5—6 Aar faaet en Mængde Lønningslove og Lønningsforhøjelser for næsten alle Embeds- og Bestillingsmænd. Men da vi i 1908 fik Lønningsloven for de 4 Etater, Statsbanerne, Toldvæsenet, Telegrafvæsenet og Postvæsenet, blev under Statsbanerne en Løngruppe helt forbigaaet, nemlig den, som betegnes som Løngruppe B, og som omfatter Ledvogtere, Signalpassere, Banearbejdere, Telegraf- og Depotarbejdere. Disse Folk havde tidligere hørt til 15de Lønningsklasse, men nu blev de satte helt udenfor de egentlige Lønningsklasser, d. v. s. udenfor Lønningsloven, og de fik altsaa ingen Lønningsforbedring ved denne. Under Forhandlingerne i Folketinget udtalte den daværende Minister for offentlige Arbejder, nu afdøde Svend Høgsbro, ganske vist, at det var Meningen ved en Bevilling paa Finansloven at give dem en Lønforbedring, der kunde staa Maal med den, der blev hele det øvrige Banepersonale til Del. Jeg tror, jeg har Ret, naar jeg siger, at dette Løfte ikke blev indfriet, i alt Fald ikke helt. Aaret efter, 1909, blev der ganske

vist af den daværende Minister for offentlige Arbejder, den nuværende Indenrigsminister, fremsat et Forslag til Lønningsforbedring for denne Gruppe. Men det viste sig, at det i dette Forslag slet ikke var taget i Betragtning, at det daglønnede Banepersonale ogsaa burde have Erstatning for det Tab, de led ved at miste Tantiemen. Det øvrige Personale fik Erstatning for Tantiemen ved selve Lønningsloven. Dette bevirkede, at den daværende Minister senere i samme Samling fremsatte et Forslag om en yderligere Forhøjelse paa 105,000 Kr., saaledes at der foruden Dækning for Tabet af Tantiemen ogsaa blev en lille Lønforhøjelse for disse Folk. Men hele denne Lønningsforhøjelse kunde ikke paa langt nær staa Maal med den Forhøjelse, som hele det øvrige Personale fik ved Lønningsloven. De, der lønnes i Henhold til Lønningsloven, fik en gennemsnitlig Lønningsforhøjelse af 16—20 pCt.; men denne Gruppens Lønningsforhøjelse udgjorde gennemsnitlig kun 6—11 pCt., altsaa, det er en betydelig Forskel. Og denne Forskel bliver endnu større, naar man tager i Betragtning, at de, som fik de faa Procents Tillæg, i Forvejen er de daarligst lønnede. Forholdet burde have været det omvendte. Jeg har altid haft den Opfattelse og bilder mig ind, at Venstre her i Tinget altid har hævdet den samme Opfattelse, at de, som er daarligst lønnede, burde, naar man skrider til en Lønforbedring, have, navnlig procentvis, det største Lønningstillæg. Men denne Opfattelse skete ikke Fyldest ved det Lønningsstillæg, der den Gang blev givet, ja, selv med den Lønningsforhøjelse, Ministeren nu har foreslaaet, vil Lønningsgruppe B ikke naa op til det procentvise Løntillæg, som blev givet det øvrige Personale i 1908. Depotarbejdernes Middelløn her i København bliver 1,290 Kr., ved Landstationerne 1,080 Kr. Den Forhøjelse, som Ministeren har foreslaaet for dem, som bor i København, bliver kun ca. 3 pCt. og for dem, der bor ved Landstationerne, ikke en Gang 4 pCt. For Bane- og Telegrafhaandværkerne er Forhøjelsen for dem, der bor i København, ca. 3 pCt. og for dem, der bor ved Landstationerne, ca. 4 pCt. Forhøjelsen for Bane- og Telegrafarbejderne er for dem, der bor i København, ca. 4 pCt. og for dem, der bor ved Landstationerne, ca. 6 pCt. For Ledvogterne vil Forhøjelsen efter Ministerens Forslag være ca. 8 pCt. Altsaa, gennemsnitlig vil Ministerens Forslag for hele Gruppen kun bevirke en Forhøjelse af ca. 4—5 pCt. Man vil altsaa se,